

عنوان مقاله:

بررسی امکان استفاده گیاه رزماری (*Rosmarinus officinalis*.L) از آب زیرزمینی کم عمق با کیفیت های مختلف

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش آب در کشاورزی، دوره 36، شماره 3 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

هورنگ قمرنیا - استاد گروه مهندسی آب دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران.

سجاد امیری - دانش آموخته کارشناسی ارشد آبیاری و زهکشی گروه مهندسی آب دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران.

مهتاب نکوکیش - دانش آموخته کارشناسی ارشد آبیاری و زهکشی گروه مهندسی آب دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران.

خلاصه مقاله:

قسمتی از نیاز آبی گیاهان توسط آب زیرزمینی کم عمق با کیفیت مطلوب قابل تامین است. در این تحقیق سهم آب زیرزمینی کم عمق و شور در تبخیر تعرق گیاه رزماری در قالب طرح کاملاً تصادفی به صورت فاکتوریل با سه تکرار در دو سال زراعی ۱۳۹۶ و ۱۳۹۷ توسط لایسیمترهائی به قطر ۲/۱ متر تعیین شد. تیمارهای اعمال شده شامل آب زیرزمینی با سطوح شوری ۱، ۲ و ۴ دسی زیمنس بر متر در عمق ثابت ۸/۰ متر بود. نتایج نشان داد که کل آب مورد نیاز گیاه رزماری معادل ۵۹۷ میلی متر بود و از کل آب مورد نیاز گیاه به ترتیب مقادیر ۳۲۱ میلی متر (۵۴٪)، ۲۶۰ میلی متر (۴۴٪) و ۲۰۱ میلی متر (۳۴٪) از طریق آب زیرزمینی با کیفیت های ۱، ۲ و ۴ دسی زیمنس بر متر تامین گردید. سهم آب زیرزمینی برابر ۴/۹، ۳/۹ و ۳ میلی متر در روز به ترتیب متعلق به تیمارهای آب زیرزمینی با شوری ۱، ۲ و ۴ دسی زیمنس بر متر بود. اثرات شوری آب زیرزمینی بر عملکرد و پارامترهای گیاه رزماری در سطح ۵٪ معنی دار بود که نشان دهنده مقاوم بودن این گیاه به شوری بود. با استفاده گیاه رزماری از آب زیرزمینی با کیفیت های مختلف، در میزان آب سطحی برای آبیاری صرفه جوئی شده و مساحت بیشتری از اراضی قابلیت کشت آبی می یابد و همچنین تولید محصول و امکان شغل بیشتر برای کشاورزان فراهم خواهد شد.

کلمات کلیدی:

اقلیم نیمه خشک، آبیاری با آب شور، نیاز آبی گیاهان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1600113>

